

Yorgunluđum

– Zeki Kırhan · 27 Mayıs 2015

yorgunluđum

gün düşerken dağların ardına
kızılılık kaplar eteklerini
başlar geceye doğru yolculuğum
inerim yalnızlığın kuytularına
köhne bir sığınak arar, yaslanırım
rüzgarın soğukla boyadığı duvarlara

anarım gülüşümü alıp
gözyaşımı bırakanları
dayanamam vefasızlığa
yorgunluđum çeker beni
gözlerinin derinliğine
köhnelerin küf kokusu ve acı tadında
avuturum uykusuzluđumu
yıllara uyumakla seni

Zeki KIRHAN